

ców o znaczeniu i korzyściach wynikających z akcji weterynaryjnych, które w trosce o stan hodowli i zdrowotność pogłowia zwierząt prowadzone są w terenie z upoważnienia lub nakazu władz państwowych i organizacji partyjnych.

Jednym z dalszych zadań służby weterynaryjnej jest więc bić się o taką współpracę służby zootechnicznej i nie czekając zaproszenia domagać się u swoich władz przełożonych, by we wszelkich decyzjach, mogących mieć wpływ na prawidłowy rozwój hodowli i wzrost pogłowia zwierząt przez poprawę warunków sanitarno-higienicznych, — nie pomijano

wysłuchania słusznych dezyderatów zgłaszanych przez pracowników służby weterynaryjnej, stojącej m. in. na straży interesów tej właśnie gałęzi gospodarki narodowej.

Mobilizacja wszystkich sił całej służby weterynaryjnej i służby zootechnicznej, przy czynnym współudziale wszystkich pracowników produkcji zwierzęcej musi być motorem do stworzenia zwartej, wspólnego frontu w walce o stworzenie zdrowej bazy hodowlanej i osiągnięcie jakościowego i ilościowego wzrostu produkcji zwierzęcej w ramach nakreślonych Planem 6-letnim.

J.G.

Zadania służby weterynaryjnej na odcinku Spółdzielni produkcyjnych

Zgodnie z Uchwałą Prezydium Rządu z dnia 15.IX. 1951 r. w sprawie rozwoju hodowli w spółdzielniach produkcyjnych — na służbie weterynaryjnej ciąży obowiązek zapewnienia jak najbardziej starannej i troskliwej opieki nad pogłowiem zwierząt rolniczych spółdzielni produkcyjnych, który należy zawsze stawiać na pierwszym planie, a wszelkie zamierzenia i akcje terenowe (szczepienie świń i drobiu, odrobaczanie, tuberkulinizacja, zwalczanie gza bydłęcego i td.) muszą być planowe, zatwierdzone przez Prezydium PRN i odbywać się w miejscach i terminach uprzednio uzgodnionych z zainteresowanymi gospodarstwami.

Sprawowanie opieki weterynaryjnej nad gospodarstwami spółdzielni produkcyjnych powinno polegać na:

1) zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych z urzędu przy pomocy powiatowego lub upoważnionego do wykonywania tych czynności rejonowego albo innego lekarza weterynaryjnego;

2) przeprowadzaniu w pierwszej kolejności wszelkich państwowych masowych weterynaryjnych akcji specjalnych, mających na celu zwalczanie lub zapobieganie chorobom, zwłaszcza wychowu i hodowlanym;

3) b e z p ł a t n y m okresowym przeglądzie pogłowia zwierząt tych gospodarstw, dokonywanym raz w miesiącu zgodnie z planem ustalonym z zarządami poszczególnych spółdzielni. Przegląd ten należy przeprowadzać w obecności członka zarządu wyznaczonego do sprawowania nadzoru nad gospodarką hodowlaną, przy współudziale przodownika weterynaryjnego, o ile spółdzielnia go posiada, dokonując obejrzenia zespołowych pomieszczeń dla zwierząt oraz samych zwierząt. Należy przy tym zwracać uwagę na sposób i regularność żywienia i pojenia, na pielęgnację zwierząt, zwłaszcza na kucie koni, pielęgnację kopyt u źrebiąt oraz racie u bydła i owiec, dokonywać przeglądu bazy paszowej pod względem sanitarno-weterynaryjnym, przeglądać uprząż, sprzęt stajenny i przedmioty pielęgnacji (szczotki, zgrzebla) oraz sprzęt oborowy (wiadra, bańki, dojarki maszynowe, ścierki, ręczniki i tp.) zwracając

także uwagę na odzież ochronną obsługi i dojarek (kombinezony, płaszcze, fartuchy płócienne i gumowe, obuwie gumowe, czepki). Ponadto wykonujący inspekcję powinien skontrolować działalność przodownika, sposób prowadzenia przez niego dziennika zwierząt chorych i dokonanych przez niego zabiegów, sposób przechowywania odzieży ochronnej itd., przeglądając przy tej sposobności również stan apteczki przodownika i magazyn środków używanych do odkażania pomieszczeń dla zwierząt oraz udzielając w razie potrzeby niezbędnych wskazówek co do sposobu przechowywania leków i uzupełnienia apteczki. W przypadku gdy spółdzielnia posiada własnego podkuwacza i kuźnię należy oglądać narzędzia i sprzęt używany do pielęgnacji kopyt i racie oraz skontrolować dzienniki czynności podkuwacza i sprawdzić czy posiada wymagane kwalifikacje. O ile przy spółdzielni znajduje się stacja kopulacyjna należy sprawdzić warunki higieniczne pomieszczeń, w których umieszczono rozplodniki oraz skontrolować książeczkę stanowiącą, interesując się szczególnie stopniem płodności rozplodników używanych na stacji i stanem ich zdrowia. Bytność w spółdzielniach produkcyjnych należy wykorzystać należycie dążąc do dokładnego zapoznania się z całością gospodarki hodowlanej poszczególnych gospodarstw i perspektywami ich rozwoju. Zależnie od indywidualnych możliwości gospodarczych gospodarstwa, lekarz weterynaryjny powinien propagować konieczność zwiększenia bazy mięsnej i uintensywnienia gospodarki hodowlanej przez zakładanie ferm (racjonalnej hodowli drobiu, królików i innych zwierząt futerkowych oraz pszczoł i jedwabników.

Przeprowadzenie okresowego przeglądu raz w miesiącu nie zwalnia lekarzy weterynaryjnych sprawujących opiekę nad spółdzielniami produkcyjnymi od możliwości odwiedzania spółdzielni i udzielania potrzebnych wskazówek i rad fachowych przy sposobności dokonywania innych podróży służbowych; a mianowicie:

4) o d p ł a t n y m udzieleniu możliwie w pierwszej kolejności pomocy i wykonywaniu zabiegów leczniczych u zwierząt na każdorazowe zawezwanie

zarządu spółdzielni przy zastosowaniu ulgowej taryfy opłat obowiązujących w PZLZ;

5) domaganiu się stworzenia odpowiednich warunków środowiska zewnętrznego, niezbędnych dla prowadzenia prawidłowego chowu zwierząt z uwzględnieniem podstawowych zasad zoohigieny przez budowę stosownych pomieszczeń, urządzenie porodówek, izolatek, cieletników, wprowadzenie zmiennych wypasów itd.

6) czynnym współudziałem przy opracowaniu planów rozmieszczenia, budowy, rozbudowy lub przebudowy pomieszczeń dla zwierząt i odpowiedniego ich przystosowania do nastawienia, możliwości i potrzeb gospodarstwa;

7) badaniu stanu zdrowotnego zwierząt nowonabywanych i podlegających obowiązkowi ubezpieczenia;

8) kontrolowaniu działalności przodownika weterynaryjnego oraz domaganiu się, by każda spółdzielnia produkcyjna miała własnego odpowiednio przeszkolonego przodownika weterynaryjnego i należyście uświadomioną obsługę dobrze wyszkoloną w zakresie wychowu i pielęgnacji poszczególnych rodzajów zwierząt znajdujących się w gospodarstwie;

9) prowadzeniu wyteżonej akcji celem należytego uświadomienia wszystkich członków spółdzielni produkcyjnych na tematy aktualne jak zapobieganie i zwalczanie chorób hodowlanych, chorób młodzieży, chorób zakaźnych i pasożytniczych ze szczególnym uwzględnieniem chorób odzwierzęcych przez wygłaszanie należyście przygotowanych pogadanek popularnych połączonych z dyskusją. Organizowanie pogadanek należy prowadzić planowo, w terminach i godzinach z góry ustalonych po uprzednim uzgodnieniu z zarządem spółdzielni tak, by one nie wpływały ujemnie na normalny tok pracy i przebieg zajęć członków spółdzielni, — najlepiej w okresach zmniejszonego nasilenia prac gospodarskich np. późną jesienią i w zimie. Pogadanki takie powinny odbywać się po zakończeniu przeglądu gospodarstwa na specjalnie w tym celu zwołanych zebraniach dyskusyjnych, na których prócz pogadanki należy omawiać stwierdzone braki i niedociągnięcia, zastanawiając się wspólnie z zebranymi nad sposobami ich usunięcia.

Dyskusja powinna doprowadzić do powzięcia przez zebranych konkretnych zobowiązań mających na celu usunięcie stwierdzonych w gospodarstwie niedomagań, podjęcia zobowiązań w ramach współzawodnictwa między poszczególnymi spółdzielniami np. w zakresie czystości obór i innych pomieszczeń dla zwierząt, pielęgnacji kopyt i racic itd.

Niezależnie od omówienia na zebraniu dyskusyjnym członków spółdzielni stwierdzonych niedomagań i odnotowaniu ich w specjalnej książce ewidencji porad weterynaryjnych, do zaprowadzenia której obowiązany jest zarząd każdej spółdzielni produkcyjnej, pracownik weterynaryjny który dokonał przeglądu jest obowiązany niezwłocznie powiadomić na piśmie instruktora hodowli w Prezydium PRN

o wszelkich niedociągnięciach i brakach natury zootechnicznej, jak brak pasz, niewłaściwe żywienie lub użytkowanie pasz zepsutych i szkodliwych, nieodpowiednia pielęgnacja lub warunki bytowania itp.

Jak zorganizować opiekę weterynaryjną nad pogłowiem zwierząt w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych?

W związku z silną dynamiką rozwojową dawniej już powstałych i powstawaniem szeregu nowych spółdzielni produkcyjnych w 3-cim roku realizacji Planu 6-cioletniego Prezydium PRN powinno zwołać specjalną odprawę całej służby weterynaryjnej i zootechnicznej powiatu przy współudziale delegatów zarządów wszystkich spółdzielni produkcyjnych istniejących w powiecie. Na odprawie tej należy zobowiązać zebranych do ścisłego przeanalizowania potrzeb gospodarstw spółdzielczych w zakresie opieki weterynaryjnej nad zwierzętami oraz technicznych możliwości jej realizacji przez terenową służbę weterynaryjną powiatu. Do akcji wzmoczenia opieki weterynaryjnej nad pogłowiem zwierząt w spółdzielniach produkcyjnych należy wciągnąć wszystkich lekarzy weterynaryjnych zamieszkałych na terenie powiatu, nie pomijając sposobności korzystania również z pomocy wojskowych i rzeźnianych lekarzy weterynaryjnych zwłaszcza tych, którzy są mniej obciążeni zajęciami służbowymi. Na odprawie należy ustalić rozdział opieki weterynaryjnej w 1952 roku nad zwierzętami spółdzielni produkcyjnych pomiędzy działające w powiecie PZLZ, powierzając wykonywanie opieki tej w określonych gospodarstwach poszczególnym lekarzom weterynaryjnym, a w razie braku dostatecznej ich ilości również doświadczonym starszym technikom i sanitariuszom weterynaryjnym. Prezydium PRN powinno pisemnie zawiadomić zarządy poszczególnych spółdzielni produkcyjnych o zapadłych decyzjach dotyczących przydziału pod względem opieki weterynaryjnej, podając dokładny adres (numer telefonu) PZLZ, pod których opiekę gospodarstwo zostało przydzielone, jak również nazwiska i adresy osób, które z ramienia PZLZ czynność tę będą wykonywać.

Służmy zawsze i chętnie radą fachową i nieśmy jak najszybciej pomoc, a tam gdzie tego zajdzie potrzeba nie odmawiajmy przeprowadzenia niezbędnego zabiegu lub badań specjalnych w ramach obowiązujących w tym względzie przepisów — oto obowiązek służby weterynaryjnej.

Wypełniając powyżej nakreślone zadania w zakresie zdrowotności pogłowia zwierząt w spółdzielniach produkcyjnych i wychowu młodzieży, służba weterynaryjna wydatnie przyczyni się i dopomoże spółdzielniom produkcyjnym, by na odcinku podniesienia hodowli mogły one stać się ośrodkiem wiejskim, którego osiągnięcia stanowić będą zachętę, przykład i wzór godny naśladowania dla sąsiednich indywidualnych gospodarstw chłopskich i okolicznych gromad nie tylko pod względem gospodarki rolnej, lecz również hodowli. (J.G.)